

متن پرسش

سلام و عرض ادب خدمت استاد گرانقدر: مگر لازمه اشک و تضرع و مناجات به درگاه خداوند «معرفت» نیست که به وسیله آن، این حالت تضرع به انسان دست می دهد. پس چگونه می توان تضرع افرادی مثل خوارج در گذشته که رنج عبادت را بر خود هموار می کردند یا تکفیری ها که در زمان حال با اخلاص انتحار می کنند را توجیه کرد؟ اینها با اعتقاد راسخ قلبی و از سر معرفت «هرچند معرفتی غلط» و متعاقب آن با «اخلاص» اعمال احمقانه شان را انجام می دهند. اولاً خواهشمندم این تناقض را رفع بفرمایید دوما چرا خداوند اینها را که توان و ظرفیت الهی شدن را داشته اند هدایت نکرده است؟ سپاسگزارم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نقش شیطانی که ۶ هزارسال عبادت داشته است را نباید در این موارد ساده گرفت که برای این بیچاره‌ها که در تنگ‌نظری‌شان نسبت به دینداری غرق‌اند؛ چه دام‌های خطرناکی پهن کرده است. اگر از این تنگ‌نظری دست بردارند، خداوند آن‌ها را هدایت می‌کند. بد نیست به سؤال و جواب شماره‌ی ۲۷۱۰۵ رجوع شود. موفق باشید